

PREMA NOVOM, IZVORNOM PREDLOŠKU
KOJI POTPISUJU

J. K. ROWLING

JOHN TIFFANY I JACK THORNE

DRAMA **JACKA THORNEA**

PRODUCENTI PREMIJERNE IZVEDBE:

SONIA FRIEDMAN PRODUCTIONS, COLIN CALLENDER I
HARRY POTTER THEATRICAL PRODUCTIONS

SLUŽBENI TEKST PREMIJERNE IZVEDBE
NA WEST ENDU

KONAČNI IZVEDBENI TEKST

J. K. ROWLING

Harry Potter

I UKLETO DIJETE

**PRVI I DRUGI DIO
IZVEDBENI TEKST**

S engleskoga prevela
DUBRAVKA PETROVIĆ

 Mozaiik knjiga

Naslov izvornika
HARRY POTTER AND THE CURSED CHILD

Text copyright © 2016 by Harry Potter Theatrical Productions Limited
Potter Family Tree and Timeline © 2017 Pottermore Ltd.
Wizarding World Publishing and Theatrical rights © J.K. Rowling
Original Title: Harry Potter and the Cursed Child
First published in 2007 in the UK by Bloomsbury Publishing Plc

Wizarding World Publishing and Theatrical rights © J.K. Rowling
Artwork is a trademark of and © Harry Potter Theatrical Productions Limited
Wizarding World characters, names and related indicia are trademarks of and © Warner Bros Ent.
Wizarding World is a trademark of Warner Bros. Entertainment Inc. All rights reserved.
Copyright za hrvatsko izdanje © Mozaik knjiga, 2024.

Nakladnik

Mozaik knjiga

Direktor

Bojan Vidmar

Urednica programa

Ana Vukasović

Urednik

Vedran Bratušek

Lektor

Jakov Lovrić

Korektorica

Ivana Bačić

Grafički urednik

Marko Katičić

Oblikovanje naslovnice

Marija Morić

Tisak

Denona, Zagreb, travanj 2024.

ISBN 978-953-14-3665-6

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001217584.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ovoga izdanja ne smije se, ni u cijelosti ni djelomično, reproducirati, pohraniti ili prenositi ni u kojem elektroničkom obliku, mehaničkim fotokopiranjem, snimanjem ili drugačije bez vlasnikova prethodnog dopuštenja.

J. K. ROWLING
*Za Jacka Thornea,
koji je ušao u moj svijet
i podario mu novu ljepotu.*

JOHN TIFFANY
*Za Joea, Louisa, Maxa, Sonnyja i Merlea...
čarobnjaci, svi odreda...*

JACK THORNE
*Za Elliotta Thornea, rođenog 7. travnja 2016.
Dok smo mi vježbali predstavu, on je vježbao gugutanje.*

Prvi i drugi dio Harryja Pottera i ukletog dijeteta ne smije se izvoditi u cijelosti ni djelomično niti je dopušteno koristiti ga na ikoji način bez izričite dozvole nositelja prava J. K. Rowling i Harry Potter Theatrical Productions Limiteda. Upiti su dobrodošli na inquiries@hptheatricalproductions.com

SADRŽAJ

RAZGOVOR O ČITANJU
IZVEDBENOG TEKSTA * 11

PRVI DIO

PRVI ČIN * 17

DRUGI ČIN * 89

DRUGI DIO

TREĆI ČIN * 153

ČETVRTI ČIN * 221

O PREDSTAVI * 277

BIOGRAFIJE AUTORA
IZVORNOG PREDLOŠKA * 283

ZAHVALJUJEMO * 285

HARRY POTTER: OBITELJSKO STABLO * 286

HARRY POTTER: KRONOLOGIJA * 288

RAZGOVOR O ČITANJU IZVEDBENOG TEKSTA

IZMEĐU REDATELJA JOHNA TIFFANYJA I AUTORA JACKA THORNEA

JACK: Prvi dramski tekst koji sam ikad pročitao bio je libreto mjuzikla *Josip i njegov šareni ogrtač od snova*. Išao sam u osnovnu školu i bio sam jako uzbuđen. Ne sjećam se svega točno, ali mislim da sam manje-više proletio kroz tekst jer sam svuda tražio replike svog lika. Da, bio sam naporno malo derište i da, imao sam ulogu Josipa. Nakon toga sam čitao *Srebrni mač*, kazališnu adaptaciju klasika Iana Serrailiera. U toj predstavi nisam imao glavnu ulogu – mislim da sam glumio „trećeg dječaka“ ili tako nešto. A želio sam ulogu Edeka Balickog. Sve bih dao za ulogu Edeka, ali nažalost, moja je glumačka karijera u to vrijeme već bila na zalazu. Bilo mi je devet godina.

JOHN: Ja sam pročitao *Olivera!* kao devetogodišnjak (iako sam još bio dijete, nekako sam slutio da taj uskličnik označava mjuzikl – Oliver Twist... ali s pjesmama!). Igrao sam ulogu spomenutog siročeta u produkciji Amaterskog opernog društva u Huddersfieldu. Ne pamtim da sam pokušavao govoriti londonskim naglaskom, što znači da je naša predstava morala biti neka bizarna preradba Dickensova izvornika u kojoj Oliverova majka rađa sina u ubožnici u Zapadnom Yorkshireu. Kao i tebe, i mene su najviše zanimala rečenice koje izgovara

moj lik. Sjećam se da sam otišao u dućan kupiti fluorescencijni žuti flomaster da mogu označiti sve Oliverove dijaloge u tekstu, slijedeći primjer svojih kolega iz predstave. Bio sam uvjeren da se po tome vidi tko je prokušani izvođač. Tek mi je poslije kolega koji je glumio Varalicu Prefriganka napomenuo da nije dovoljno označiti rečenice svog lika, nego ih treba i zapamtiti. To su bile moje prve lekcije iz čitanja izvedbenih tekstova.

JACK: Volio bih da sam mogao vidjeti tvog Olivera. I tvoj žutom bojom išarani tekst. Uvijek sam se divio onim tvojim besprije-kornim redateljskim bilježnicama smeđih korica. Stranice mojih tekstova pune su magarećih ušiju, nečitljivih bilješki i mrlja gdje ih je izbljucala beba (doduše, ovo da beba bljuca po njima je relativno nova pojava).

Po tvom mišljenju, kako trebamo čitati izvedbene tekstove? I na koje ih sve načine možemo čitati? To me pitanje jako mučilo dok sam pokušavao napisati didaskalije za knjigu u onim posljednjim grozničavim tjednima prije premijere. Sjećam se da smo na probama izbrisali dobar dio dijaloga jer su glumci s lakoćom prenosili emocije očima, pa im moje rečenice zapravo nisu trebale. Čitatelj pak mora vizualizirati likove, a isto vrijedi i za redatelja. Što tražiš u izvedbenom tekstu kad ga čitaš prvi put?

JOHN: Redatelju je prvo čitanje novog teksta vrlo dragocjeno. Tu se najviše približavamo iskustvu publike koja prvi put vidi izvedbu teksta. Čitanje dovršenog teksta otvara nam pristup priči, likovima i temama koje autor istražuje. Tekst nas može nasmijati i rasplakati. Može nas provesti kroz radost priče, ali i baciti nas u duboki očaj zbog patnje likova. Tekst je polazište za ostvarenje predstave u njezinom punom potencijalu i iskustvo koje dijelimo s publikom.

Koliko cjelinu tog iskustva možeš zamisliti kao autor, dok pišeš tekst? Izgovaraš li replike likova naglas?

JACK: Radim nešto još gore, krećem se kao likovi. A kad to radiš u popularnim kafićima i zalogajnicama, privučеш jako puno začuđenih pogleda. Odjednom se transformiram u taj lik i gestikuliram poput njega. To jest, pravim budalu od sebe.

U procesu pisanja ovog izvedbenog teksta možda najzanimljivije bilo je to što nikad nisam proveo više vremena s glumcima – ali stvarno nikad. Prvo smo tjednima održavali radionice, a onda su slijedili tjedni i tjedni proba, tako da smo dugo bili zajedno, i to cjelokupna ekipa, uključujući sve od scenografa i kostimografa do majstora zvuka i svjetla. Mislim da je to za sve nas bilo jedinstveno iskustvo – rekao bih da je cijeli proces potrajao otprilike osam mjeseci, kad se sve zbroji. Što misliš, kako je to utjecalo na našu predstavu? Što se mene tiče, siguran sam da ju je poboljšalo, ali misliš li i da je promijenilo ton našeg rada?

JOHN: Genijalna mi je ta ideja da mrmljaš u kafiću, pretvoren u likove iz svojih drama! Jack, mislim da bi to moglo imati odjeka u publici. Osebujan novi stil performansa i tako to. Mogli bismo i na turneju. Znam glumce iz *Ukletog djeteta* i rezervirat ću nam nekoliko prvih redova. Ti ipak ne bi? Onda ništa...

Svakako mislim da su dugotrajne radionice i probe blagotvorno utjecale na predstavu. Cijeli proces još mi se čini tako živim, dinamičnim i jasnim. Od početnih susreta na kojima smo razrađivali priču s Jo početkom 2014. godine pa do prvih gledatelja koji su predstavu gledali u ljeto 2016. godine, ovoj je dramu svoj doprinos dalo toliko glumaca, majstora, kreativaca, producenata, produkcijskih i tehničkih timova. Upravo zato mi je bilo jako važno u objavljenom izvedbenom tekstu navesti imena svih sudionika. Iz istog razloga, objavljeni izvedbeni tekst treba shvatiti samo kao odskočnu dasku za cjelovito iskustvo gledanja ove predstave u kazalištu.

Kao autor ovog teksta, što bi ti volio da se dogodi u mašti čitatelja drame koji još uvijek nisu imali prilike vidjeti predstavu uživo?

JACK: Mislim da je na to pitanje teško odgovoriti. Dan uoči premijere na Twitteru sam napisao: „Volio bih da ljudi dođu na predstavu jer ju je bolje gledati nego čitati – drame su kao partiture, treba ih otpjevati, a mi imamo glumce i kreativni tim na razini Beyoncé.“ Možda je odgovor u tome: trebaju zamisliti glumce kalibra jedne Beyoncé – divove emocije i empatije – čija je svaka replika čudo suptilnosti i elegancije (jer to je činjenica; naš je glumački postav izvanredan) – a scenografija, pokret, kostimi, svjetlo, video i zvuk jednostavno su fantastični.

A možda se samo nadam da će ga čitatelji čitati kako sam ga ja pisao (s Jo na jednom i tobom na drugom ramenu), dajući sve od sebe da svakom rečenicom izrazim emocionalnu istinu i iskrenost kojima su prožeti svi romani o Harryju Potteru. Ono što je, naravno, najteže prenijeti jest podtekst, ono što se čita između redova, način na koji pogled može prenijeti emociju, nemogućnost da se u izvedbenom tekstu uistinu uhvati unutarnji monolog. U proznom tekstu možeš napisati kako se netko osjeća, a na pozornici glumci taj interni monolog izražavaju mimikom. Osim toga, predstava je puna magije, koju ne smijem objašnjavati da gledateljima ne pokvarim iskustvo gledanja i da ne dovedem u nevolju Jamieja Harrisona (zaduženog za iluzionističke i mađioničarske trikove) jer ne bih volio da zbog mene izleti iz udruge mađioničara! Možda bi čitatelji mogli sve odglumiti u sebi? Možda bi mogli biti ljudi kao ja i odigrati sve uloge dok sjede na kavi? Što bi ti rekao, kako bi ljudi trebali čitati ovaj tekst?

JOHN: Kao što si i sam spomenuo, u proznom tekstu možeš izraziti istinu o osjećajima lika putem unutarnjeg monologa, a vizualne detalje predočiti kroz bogate opise, dok mi trebamo glumce i kreativni tim da zajedno s nama sve to oživotvore na sceni.

Čak i tada često se oslanjamo na kolektivnu maštu gledatelja kako bi određeni trenutak u narativu zasjao punim sjajem. To je jedan od razloga što toliko volim kazalište; u filmu se mnogo toga generira kompjuterskim putem, ali mi imamo maštu naših gledatelja. Oba su alata vrlo moćna.

Ima mi nešto očaravajuće u ideji da bi čitatelji mogli odglumiti dijaloge u sebi. Ili pozvati prijatelje da sve odigraju s njima. Možda postoji veza između toga i mašte publike koja nas gleda uživo. Davat ćemo sve od sebe da svi koji žele vidjeti našu produkciju *Harryja Pottera i ukletog djeteta* dobiju priliku za to, bilo u Kazalištu Palace u Londonu ili u drugim produkcijama. U međuvremenu me veseli zamišljati bezbrojna uprizorenja koja se odvijaju u mašti naših čitatelja dok čitaju tvoj tekst.

PRVI DIO

PRVI ČIN

PRVI ČIN
PRVI PRIZOR

KOLODVOR KING'S CROSS

Na kolodvoru vlada velika živost, prepun je ljudi koji hodaju na sve strane. Kroz vrevu se probijaju dvojica pretrpana kolica navrh kojih klepeću dvije velike krletke. Kolica guraju dječaci JAMES POTTER i ALBUS POTTER. Prati ih njihova majka GINNY. Tridesetsedmogodišnji muškarac, HARRY, na ramenima nosi kćer LILY.

ALBUS: Tata, opet mi tupi jedno te isto.

HARRY: Jamese, prestani.

JAMES: Samo sam rekao da bi mogao završiti među Slytherinima. I mogao bi, pa zato... (*vidi da ga tata strijelja pogledom*)... nema veze.

ALBUS (*gleda mamu*): I pisat ćete mi, zar ne?

GINNY: Svaki dan, ako želiš.

ALBUS: Ne. Ne svaki dan. James kaže da većina djece pisma od kuće prima jedanput mjesečno. Ne želim...

HARRY: Tvom bratu smo prošle godine pisali tri puta tjedno.

ALBUS: Što? Jamese!

ALBUS gleda JAMESA pogledom punim predbacivanja.

GINNY: Da. Ne bi trebao vjerovati svemu što ti on ispriča o Hogwartsu. Brat ti se voli zezati.

JAMES: Možemo li sad krenuti?

ALBUS *gleda prvo tatu pa mamu.*

GINNY: Samo se moraš zaputiti ravno u zid između perona devet i deset.

LILY: Jedva čekam.

HARRY: Ne zaustavljaj se i ne boj se da ćeš se udariti, to je jako važno. Ako imaš tremu, najbolje će biti da se zatrčiš.

ALBUS: Spreman sam.

HARRY i LILY *stavljaju ruke na ALBUSOVA kolica* – GINNY *se uhvati za JAMESOVA* – *i obitelj se složno zalijeće prema rampi.*

PRVI ČIN
DRUGI PRIZOR

PERON DEVET I TRIČETVRT

Peron je zaogrnut u gustu bijelu paru koja suklja iz HOGWARTS EKSPRESA.

I ovdje je gužva, ali umjesto ljudi u poslovnim odijelima koji kreću na posao, sve vrvi čarobnjacima i vješticama koji se pokušavaju oprostiti od voljenih potomaka.

ALBUS: To je to.

LILY: Ooo!

ALBUS: Peron devet i tričetvrt.

LILY: Gdje su? Jesu li tu? Možda nisu došli?

HARRY joj pokaže RONA, HERMIONU i njihovu kćer ROSE.

LILY im trči u susret.

Ujo Ron. Ujo Ron!!!

RON se okreće u njihovu smjeru dok LILY hrli prema njemu. Podiže je u naručje.

RON: Gle, moja omiljena Potterica.

LILY: Jesi li mi donio zezalicu?

RON: Jesi li već čula za dokazano nosokradni dah iz *Weasleyjevih* čarozeza?

ROSE: Mama! Tata opet izvodi onaj blesavi trik.

HERMIONA: Tebi je blesav, njemu čudesan... a ja bih rekla da je istina negdje na pola puta.

RON: Pazi ovo. Prvo ću malo prožvakati ovaj... zrak. Sad još samo trebam... ispričavam se, možda malo smrdim po češnjaku...

Puhne joj u lice. LILY se hihocće.

LILY: Osjeti se samo zobena kaša.

RON: Bing. Bang. Boing. Mlada damo, pripremi se na potpuni gutbitak njuha...

Povlači LILY za nos.

LILY: Gdje je moj nos?

RON: Ta-dam!

U ruci nema ništa. Trik je zbilja blesav. Upravo je zato svima tako simpatičan.

LILY: Baš si šašav.

ALBUS: Opet svi bulje u nas.

RON: To je zbog mene! Jako sam slavan. Moji eksperimenti na nosovima su legendarni!

HERMIONA: Može se i tako reći.

HARRY: Jesi se dobro parkirao?

RON: Jesam. Hermiona nije vjerovala da ću uspjeti položiti bezjački vozački ispit, zar ne, Hermiona? Mislila je da neću proći ako ispitivača ne začaram čarolijom zbunjivanja.

HERMIONA: Nije mi to bilo ni u primislama, bila sam sigurna da ćeš proći

ROSE: Ja sam sigurna da je začarao ispitivača.

RON: 'Ej!

ALBUS: Tata...

ALBUS vuče HARRYJA za halju. HARRY ga gleda.

Misliš da bi... a što ako me... što ako me stave u Slytherin...

HARRY: A što bi tu bilo tako loše?

ALBUS: Slytherin je dom zmije, mračne magije... a ne dom hrabrih čarobnjaka.

HARRY: Albuse Severuse, nazvali smo te po dvojici ravnatelja Hogwartsa. Jedan od njih bio je Slytherin i vjerojatno najhrabriji čovjek kojeg sam ikad upoznao.

ALBUS: Ali ako ipak...

HARRY: Ako je tebi to toliko važno – naglasak na *tebi* – razredbeni klobuk uvažit će i tvoje želje.

ALBUS: Ozbiljno?

HARRY: Meni je uvažio.

Sine mu da to nikad prije nije nikome priznao i pušta da ta misao odjekne u njemu.

Hogwarts će napraviti čovjeka od tebe, Albuse. Nemaš se čega bojati, časna riječ.

JAMES: Osim testrala. Njih se moraš čuvati.

ALBUS: Mislio sam da su nevidljivi!

HARRY: Slušaj svoje učitelje, *nemoj* slušati Jamesa i upamti da se trebaš zabavljati. I ako ne želiš da ovaj vlak ode bez tebe, penji se...

LILY: Trčat ću za vlakom dok ne nestane s vidika.

GINNY: Odmah se vrati ovamo, Lily.

HERMIONA: Rose. Poruči Nevilleu da ga volimo.

ROSE: Mama, ne mogu profesoru govoriti da ga volim!

ROSE ulazi u vlak. ALBUS se okreće prema GINNY i HARRYJU, još jednom ih grli i slijedi ROSE.

ALBUS: Dobro onda. Bok.

Ulazi u vlak. HERMIONA, GINNY, RON i HARRY stoje i gledaju vlak – za to vrijeme peronom odjekuje zvuk zviždaljke.

GINNY: Snaći će se oni, zar ne?

HERMIONA: Hogwarts je veliko mjesto.

RON: Veliko. Divno. Klope na izvoz. Sve bih dao da se mogu vratiti.

HARRY: Čudi me što Ala toliko muči hoće li ga svrstati u Slytherine.

HERMIONA: Nije to ništa, Rose muči hoće li rekord za najviše postignutih zgoditaka u metloboju oboriti na prvoj ili drugoj godini. I kad najranije može polagati ČAS-ove.

RON: Da mi je samo znati na koga je tako ambiciozna.

GINNY: Harry, a kako bi se ti osjećao da Al... zbilja postane Slytherin?

RON: Znaš, Gin, u ono vrijeme mislili smo da bi i ti mogla završiti u Slytherinu.

GINNY: Molim?

RON: Ne, ozbiljno, Fred i George čak su organizirali kladionicu.

HERMIONA: Možemo li krenuti? Svi nas gledaju.

GINNY: Uvijek vas svi gledaju kad ste skupa. A bome i kad niste skupa. Uvijek vas svi gledaju.

Četvorka izlazi. GINNY zaustavlja HARRYJA.

Harry... misliš da će Albus biti dobro?

HARRY: Naravno da hoće.